

Olai-festen i Vaag 1924

Suðuroyar blaðið Føroyatiðindi hevur eisini sína frásøgn frá Ólav-søkuni í Vági 1924. Blaðið skriv- ar:

29. juli oprand den dag, hvor Olai fest skulle holdes i Vaag. Dagen oprand om end' ikke i straalende sol, saa dog med jævnt pænt vejr. Allerede flere dage forinden havde folk fra Tveraa sikret sig skibslejlighed til Vaag, der i aar havde bebudet en større fest paa Olai-dagen. Og lad os sige med det samme, det blev en fest der opfordrer til gentagelse. Efter 1 1/2 times sejlads glider vi ind i Vaagsfjorden hvor »Roynðin« ligger smukt pyntet, med flagseende ind over en fest klædt by. Endnu er kejen i Vaag ikke saa langt fremme at vi kan lægge til den, vi stiger i land ved en af broerne, hvor festglade menne- sker modtager os. Det er endnu en times tid indtil sportsopvisningen begynder, saa vi benytter lejlig- heden til at kikke lidt paa byen og dens virksomheder. Det første man straks efter landgangen lægger til mærke, og glædes ved i Vaag, er den flot anlagde vej, der igennem byen strækker sig ud til Eide, i hele sin længde, udstyret med elektriske lygter.

Vi ser indenfor hos Magnus Dahl, der med berettiget stolthed viser rundt i sin store bedrift. M. Dahl udtaler meget fortrøstligt- fuldt om Islands fiskeriet og beder os igennem sit fornylig stærkt udvidede og moderne Fiske vaske- hus, hvor der sikkert er taget alle rimelige hensyn til saavel hyge- ejnens krav, som til de der er beskeftende folk. Sikkert ikke ufortjent har hr. Dahl to gange i København og i Bergen modtaget guldmedalje for sin behandling af fisken.

Naa, klokken er 3. Paa broen staar tre unge mænd parat til at kaste sig i vandet, paa givet

signal, i det ikke just sommer- varme, men friske vand. Nr. 1 blev William Smith, Vaag, og af

Nógvar grindir eru deyðar í Vági gjøgnum tíðirnar — og ein feskan grindabita kunnu Jóansøkugestirnir í ár altíð fáa.

de fire der fulgte efter i andet hold, blev lærer Nygaard, Vaag, nr. 1.

Nu er det roernes tur, det gæt- tes og væddes og spændingen vokser. »Merkur er forest, dog stærkt trængt af en baad fra Næs — Porkere, der sikkert vilde have taget den, hvis den ikke havde været saa uheldig, at en af aarestraaperne var gaaet i styk- ker. Nu maatte den nøjes med anden pladsen. Efter et lille puste- rum tog foredragsholderen fat, taler blev holdt af hr. lærer P. M. Dam, Trangisvaag, Pastor Alsinger og købmand Thomsen, Vaag. Et hornorkester musikere- de.

Nu er friluft og festlighederne forbi, hvad en ret kraftig byge

understregede. Ud paa aftenen samledes festdeltagerne i danse- huset, hvor dansen gaar muntert til langt hen paa natten, da de tilrejsende lidt efter lidt trækker til deres respektive fartøjer, for at

Vágsbygd mín heimbygd

Tá vit nú hava nevnt Palla i Tøðuni, so kunna vit ikki lata verða við at nevna ein annan yrkjara hjá vágbingum — Napol- eon Mortensen, vanligu nevndur »Bassin«.

Yrkingar hansara eru eisini væl kendar, eitt nú »Rósan«, sum Robert og Jákup okkundið hoyr-

ast við í útvarpinum. Bassin hevur eisini sett sær ógloymandi spor í Vágs søgu við frálíka sangi sínum um Vágsbygd. Hesin sangur, sum hvørt mansbarn í Vági dugur uttanat, varð yrktur um somu tíð sum »Gjógvará« hjá Paula.

Vit prenta Vágssangin her:

Vágsbygd mín heimbygd, so prúð her liggur nú,
Gjógvaráfjallið stint har stendur tú,
stórar áir renna her, fjørðurin vakur er
Vágs-eiði okkum heidur ber.

Niðurlag:

Vágsbygd mín heimbygd
teg elski nú eg
her vil eg hava mitt ból
tá flagið til seinast teir leggja á meg
og slóknað er livgandi sól.

Her búgva garpar sigla út á hav,
koma heim við fongi, tá sólin fer í kav,
ofta er leiðin sein, hava verið uttan stein
koma tó allir glaðir heim.

Her búgva kvinnur so vakrar eru at sjá,
taka mangt takið, tá arbeiði er at fáa
eru tó altíð í sinn, tá ið tær koma inn
verða við hvørt eitt sindur svinn.

Roynðin Friða avtíkin á Norðoyastevnu í ár

TAKK OG AFTUR TAKK

Vit takka tær Gud
á himni hátt,
fyri Sonin tú sendi jólanátt,
og sigur yvir deyða vann
tá Gudssonar blóð á krossi rann.

Joen J. í Gerði

SO ELSKAÐI GUD

So elskaði Gud teg og meg,
at hann tók alla vára synd á seg,
og negldi tær til Krossins træ,
tá hann hekk í várum stað.

Joen J. í Gerði

Maðurin sum hevur ríkað Vágsbygd við yrkingum

Joen Pauli Thommasen
vanligu nevndur Palli í Tøðuni

Vágsbygd hevur fostrað nógvar kendar menn, og er ein teirra Palli í Tøðuni. Jóan Pauli Thommasen er ein av teimum kendastu vágbingunum nú í tíðini, serstak- liggja vit uppá flokkinn — hann hevur sitið á tingi seinastu átta ári.

Tað var nú ikki tað politiska, vit ætlaðu at koma inn uppá. Tað leggja vit uppá hilluna nú, vit halda Jóansøku. Paule er eisini

kendur millum vágbingar sum ein frálíkur yrkjari. Tað eru fá brúðleyp, sum hava verið í Vági, har Pauli ikki hevur sett sín ser- staka dám á við sínum framúr góðu og skemtilligu visum. Hesi seinastu árin er tó ikki komið so nógv burtur úr, av tí at heilsan hevur bilað. Men tað sum Pauli hevur yrkt til vágbingar, verður at liva saman við bygdasøguni í mong ættarlið.

Tað er torført at velja burtur úr skaldaverkum hansara, tí tey eru næstan øll eins góð, tó halda vit, at skemtitátturin »Tarvurin« man vera ein tann besti á sínum øki.

Tað eru ikki bert skemtitáttir, hann hevur yrkt, eisini á tí meiri álvarsliga økinum, hevur hann gjørt seg galdandi — eitt nú við sanginum um »Litla Jákup« og »Gjógvará«. Tað eru mest skemti- visurnar, sum eru komnar út mill- um fólk, men vónandi fáa vit eisini hinar at siggja, tí vónandi kemur tað, sum hann hevur yrkt einaferð út uppá prent, so allir føroyingar fáa høvi til at gleðast yvir hansara visur og sangir.

Her prenta vit sangin »Gjógv- ará«:

Gjógvará

Lag: Tað var ein vakran
summardag

Eg lítíl sat á móðurs knæ,
eg hoyrði fyrstu ferð titt lag,
og manga stilla náttarstund
varð ruraður av tær í blund.

O seinnri eg um steinar leyp
ella við áarbakka kreypt;
bert tina rødd eg kundi skilt,
tú hevur meg við søgum fyllt.

O, loyndarfulla stóra á
á ferð tú altíð vera má!
hvar frá? hvar til? tað ongin veit
tað var og verður aldrið greitt.

Nógv vatn er runnið síðan tá,
alt oman eftir Gjógvará,
í áarføri vilt og strítt,
í góðum vøðri teskar blítt.

Sum áin, so alt lívið er,
hjá nokrum hóvliga alt fer,
hjá øðrum bara strev og stríð
ja, ójávnt er nú býtt við tí.

Og endar so eitt ættarlið,
so tekur bara næsta við
og áin rennur sína gongd,
av manna hondum aldri stongd.

P. Thommasen

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.
Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av
føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Heldur tú ikki BLAÐIÐ sum umboðar landsins størsta flokk?

Undirritaði:

Navn:

Bústaður:

tekni meg sum haldara av SOSIALINUM

Sendið hendan lepa í afturlatnum brævbjálva til:

sosialurin

box 76, 3800 Tórshavn,